

[Formanden.]

Forslag til Lov om Tillæg til Lov Nr. 136 af 1. Juni 1929 om Begunstigelser for Mergelselskaber og

Forslag til Lov om Foranstaltninger til Bekæmpelse af Tuberkulose hos Fjerkræ.

Udenfor Dagsordenen har Finansministeren Ordet for at fremsætte de for hans Vedkommende nu anmeldte Lovforslag.

Finansministeren (Bramsnes): Jeg skal tillade mig at fremsætte *Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 126 af 27. Juni 1927 om Statens Tjenestemænd.*

Dette Lovforslag er af rent formel Art; det gaar ud paa at udskyde Revisionen af Tjenestemandsloven til næste Aar. Der findes i Loven en Bestemmelse om, at der skal fremsættes et Revisionsforslag i indeværende Samling, men fra den Kommission, der, som ærede Medlemmer vil vide, er blevet nedsat til Behandling af disse Spørgsmaal, har jeg i Slutningen af forrige Aar faaet den Meddelelse, at Kommissionen enstemmigt har vedtaget at tilkendegive mig, at den ikke kan blive færdig med sit Arbejde før Finansaarets Slutning, og det vil altsaa sige, at det er umuligt paa Grundlag af Kommissionens Arbejde at udarbejde Forslag i indeværende Samling til reelle Ændringer i Tjenestemandsloven. Jeg er derfor nødsaget til at fremsætte dette Lovforslag om Udskydelse af Revisionen til næste Samling, og jeg tillader mig at anbefale det til det høje Tings Velvillie.

Jeg skal dernæst tillade mig at fremsætte *Forslag til Lov om ekstraordinære Tillægslaen til Statshusmænd.* Dette Lovforslag gaar ud paa at bringe en Lettelse for de mange Husmænd, som er kommet i Restance med deres pligtige Ydelser til Staten. De vanskelige Forhold for Husmændene i de sidste Aar — ja, man kan maaske tage det sidst forløbne Aar fra — har bevirket, at særlig mange er kommet i Restance. Finansministeriet er overfor disse Husmænd gaaet saa lempeligt frem, som man har ment det muligt, idet man naturligtvis har ønsket, at de skulde kunne komme over Vanskelighederne uden at blive nødsaget til at forlade deres Ejendom. Jeg er imidlertid nu naaet til den Anskuelse, at man maa række disse Husmænd en hjælpende Haand, og jeg tror, det kan gøres ved at yde dem Tillægslaen, saa at de ved Hjælp heraf kan klare deres Restancer, hvorefter de saa skal forrente og afdrage disse Tillægslaen over en længere Periode.

I Overensstemmelse hermed foreslaas

det i Lovforslaget, at Finansministeriet skal være bemyndiget til at yde Tillægslaen til Husmænd, hvis Brug er oprettet ifølge de forskellige Husmandslove, „naar disse Husmænd uden egen Skyld har paadraget sig Restancer med Hensyn til Afdrag og Renter til Statskassen, Stats-Laanefonden eller Jordfonden“. Der skal i hvert enkelt Tilfælde indgives Andragende til Finansministeriet, og det foreslaas, at dette Andragende skal være anbefalet af vedkommende Husmandsbrugskommission; jeg tillægger det megen Vægt, at man vil kunne anvende disse Kommissioners særlige Kendskab til de paagældende Menneskers Forhold.

Der sættes den Begrænsning for Tillægslaenene, at de ikke maa andrage mere end 2 000 Kr. Jeg tror nemlig ikke, det vil kunne nytte at anvende denne Metode med Tillægslaen, hvis Restancen overstiger 2 000 Kr., men jeg kan tilføje, at det kun er i ganske enkelte Tilfælde, at der er større Restancer.

Tillægslaenet foreslaas forrentet og afdraget med en fast halvaarlig Ydelse; Renten beregnes til 2 $\frac{1}{4}$ pCt. halvaarlig. Ydelsens Størrelse afpasses saaledes, at Tillægslaenet vil være afdraget i Løbet af 10 Aar.

Det foreslaas, at Andragender om saadanne Tillægslaen skal være indsendt inden 1. Juli 1930, idet jeg mener, det er nødvendigt, at de Husmænd, der er i Restance, snarest muligt maa tage Beslutning om, hvorvidt de vil forsøge denne Vej, eller de vil prøve at klare sig paa anden Maade.

Idet jeg i øvrigt henviser til Lovforslagets Bemærkninger, som giver en Del Oplysninger om disse Laaneforhold, skal jeg om Lovforslagets økonomiske Rækkevidde oplyse, at de samlede Restancer den 1. December 1929 androg 870 000 Kr. Det drejer sig om Restancerne saavel til Statskassen, Stats-Laanefonden og Jordfonden som til Hypotekbanken, der jo har overtaget en Del af de Obligationer, der i sin Tid er udstedt til Staten. Det er altsaa den yderste Grænse for Lovforslagets økonomiske Rækkevidde, men jeg tror nu ikke, Tillægslaenene vil naa op til saa stort et Beløb, fordi jeg tror, at en Del af Restanterne vil være i Stand til at klare sig uden Tillægslaen.

Med disse Ord skal jeg anbefale dette Lovforslag til det høje Tings Behandling.

Kirkeministeren (Dahl): Jeg skal hermed tillade mig for det høje Ting at fremsætte *Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 183 af 8. Juli 1927 om Ændringer i Lov om Folkekirkens Lønningsvesen udenfor Køben-*